

USTAWA

z dnia2021 r.

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasady działania organizacji odpowiedzialności producentów;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej, opłaty recyklingowej oraz opłaty opakowaniowej”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) będących organizacjami odpowiedzialności producentów;”;

2) w art. 6 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.2.2004, str. 26, Dz. Urz. UE L 70 z 16.3.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.3.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 37 z 8.2.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 115 z 6.5.2015, str. 11 i Dz. Urz. UE L 150 z 14.6.2018, str. 141);

2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, Dz. Urz. UE L 21 z 28.01.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2015, str. 13, Dz. Urz. UE L 297 z 13.11.2015, str. 9, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109);

3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L Nr 155 z 12.6.2019, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

„1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, zawartości materiałów pochodzących z recyklingu oraz selektywnego zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych,”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach pochodzące od producenta, nie musi wykonywać obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) autoryzowany przedstawiciel tego producenta jest wpisany do rejestru;
- 2) przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi wszelkie dane niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków w odniesieniu do produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez tego wprowadzającego, w szczególności informacje o masie opakowań wprowadzonych do obrotu w danym oraz w poprzednim roku kalendarzowym wraz z produktami pochodzącymi od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do masy opakowań, w jakiej wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, o której nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel prowadzi wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

4) w art. 8:

a) w pkt 7:

– lit. a tiret siódme otrzymuje brzmienie:

„– będącego organizacją odpowiedzialności producentów,”,

– dodaje się tiret dziesiąte w brzmieniu:

„– będącego autoryzowanym przedstawicielem,”,

b) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) opakowaniu przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to opakowanie, w którym wprowadzany jest do obrotu produkt w celu używania

w gospodarstwach domowych oraz w innych miejscach, w których są używane podobne produkty w opakowaniach;”

c) po pkt 10 dodaje pkt 10a w brzmieniu:

„10a) producencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną i posiadającą zdolność prawną, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim i sprzedającą produkty w opakowaniach na terytorium kraju bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość.”

d) w pkt 14 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.⁴) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, z wyłączeniem detergentów do użytku domowego, lub”

e) po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) detergentie do użytku domowego – rozumie się przez to detergent w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. UE. L 104

⁴ Zmiany rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz.U.E.L 2009 Nr 235, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2011 Nr 16, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2011 Nr 83, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2012 Nr 179, poz. 3, Dz.Urz.U.E.L 2013 Nr 149, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2013 Nr 158, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2013 Nr 216, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2013 Nr 261, poz. 5, Dz.Urz.U.E.L 2014 Nr 167, poz. 36, Dz.Urz.U.E.L 2014 Nr 350, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2015 Nr 197, poz. 10, Dz.Urz.U.E.L 2016 Nr 156, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2016 Nr 195, poz. 11, Dz.Urz.U.E.L 2016 Nr 349, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2017 Nr 78, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2017 Nr 116, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2018 Nr 115, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2018 Nr 251, poz. 1, Dz.Urz.U.E.L 2019 Nr 117, poz. 8, Dz.Urz.U.E.L 2019 Nr 198, poz. 241, Dz.Urz.U.E.L 2020 Nr 6, poz. 8 oraz Dz.Urz.U.E.L 2020 Nr 44, poz. 1.

z 8.4.2004, str. 1, Dz.Urz. UE. L 168 z 21.06.2006, str. 5, Dz.Urz. UE. L 354 z 31.12.2008, str. 60, Dz.Urz. UE. L 87 z 31.03.2009, str. 109 oraz Dz.Urz. UE. L 164 z 26.6.2009, str. 3), przeznaczony do używania w gospodarstwie domowym;”

f) pkt 15b otrzymuje brzmienie:

„15b) tworzywie sztuczne – rozumie się przez to materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;”

g) po pkt 15b dodaje się pkt 15c w brzmieniu:

„15c) tworzywie sztuczne ulegającym biodegradacji – rozumie się przez to tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego lub biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla, biomasę

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz. UE L 136 z 29.05.2007, str. 3, Dz.Urz. UE L 304 z 22.11.2007, str. 1, Dz.Urz. UE L 141 z 31.05.2008, str. 22, Dz.Urz. UE L 268 z 09.10.2008, str. 14, Dz.Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, Dz.Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 84, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2009, str. 3, Dz.Urz. UE L 164 z 26.06.2009, str. 7, Dz.Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 7, Dz.Urz. UE L 118 z 12.05.2010, str. 89, Dz.Urz. UE L 133 z 31.05.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 44 z 18.02.2011, str. 2, Dz.Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 27, Dz.Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 3 i 7, Dz.Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 12, Dz.Urz. UE L 134 z 21.05.2011, str. 2, Dz.Urz. UE L 37 z 10.02.2012, str. 1, Dz.Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 1, Dz.Urz. UE L 128 z 16.05.2012, str. 1, Dz.Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 1 i 4, Dz.Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 1, Dz.Urz. UE L 43 z 14.02.2013, str. 24, Dz.Urz. UE L 108 z 18.04.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 69, Dz.Urz. UE L 90 z 26.03.2014, str. 1, Dz.Urz. UE L 93 z 28.03.2014, str. 24, Dz.Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 19, Dz.Urz. UE L 244 z 19.08.2014, str. 6, Dz.Urz. UE L 50 z 21.02.2015, str. 1, Dz.Urz. UE L 58 z 03.03.2015, str. 43, Dz.Urz. UE L 104 z 23.04.2015, str. 2, Dz.Urz. UE L 132 z 29.05.2015, str. 8, Dz.Urz. UE L 233 z 05.09.2015, str. 2, Dz.Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 1, Dz.Urz. UE L 40 z 17.02.2016, str. 5, Dz.Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 27, Dz.Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 4, Dz.Urz. UE L 166 z 24.06.2016, str. 1, Dz.Urz. UE L 255 z 21.09.2016, str. 14, Dz.Urz. UE L 337 z 13.12.2016, str. 3, Dz.Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 6, Dz.Urz. UE L 104 z 20.04.2017, str. 8, Dz.Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 7 i 14.

i wodę, które, zgodnie z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku przez kompostowanie lub fermentację beztlenową;”;

h) w pkt 23 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) prowadzącego:

- jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę, pakowane w tych jednostkach,
- więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m², sprzedającego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę, pakowane w tych jednostkach;”;

5) w art. 10 ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) będący organizacją odpowiedzialności producentów;”;

b) na końcu pkt 6 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) będący autoryzowanym przedstawicielem;”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, jest obowiązany do zawarcia umowy z organizacją odpowiedzialności producentów w terminie miesiąca od dnia uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 18 ust. 1 i 1a, jest obowiązany przystąpić do porozumienia, o którym mowa w art. 25, w terminie miesiąca od dnia uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach.”;

7) po art. 14 dodaje się art. 14a i 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów jest obowiązany zapewnić, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały wagowo co najmniej:

- 1) do dnia 31 grudnia 2024 r. – 25% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli ich głównym składnikiem strukturalnym jest politereftalan etylenu;

2) do dnia 31 grudnia 2029 r. oraz w latach następnych - 30% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

2. Do butelek, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się:

1) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,

2) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani zapewnić, aby opakowanie te włącznie z ich zakrętkami i wieczkami w roku 2023 zawierały udział tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 1.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są obowiązani zapewnić, aby opakowania te włącznie z ich zakrętkami i wieczkami zawierały udział tworzyw sztucznych pochodzących w recyklingu określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 pkt 2.

5. Poziom zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystana do wytworzenia butelek jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, w tym roku kalendarzowym.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach obowiązani zapewnić w poszczególnych latach w opakowaniach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12 co najmniej udział wagowy w tych opakowaniach materiałów pochodzących z recyklingu określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 12.

7. Udział wagowy materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 12 nie może przekroczyć 30%.

8. Poziom zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy materiałów pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań w tym roku

kalendaryzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań takiego samego rodzaju w tym roku kalendarzowym.

9. Wprowadzający produkty w opakowaniach objętych obowiązkiem zapewnienia wagowego udziału materiałów pochodzących z recyklingu jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające wykorzystanie tych materiałów w opakowaniach.

10. Wprowadzający produkty w opakowaniach są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 9, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

11. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne minimalne poziomy udziału tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, które:

- 1) wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani osiągnąć w roku 2023,
- 2) wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są obowiązani osiągnąć w latach 2025–2028

– biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia popytu na materiały pochodzące z recyklingu odpadów oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

12. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań, w których należy osiągnąć udział materiałów pochodzących z recyklingu oraz wysokość tego udziału w poszczególnych latach, biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia popytu na materiały pochodzące z recyklingu odpadów oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 14b. 1. Wprowadzający produkty w jednorazowych pojemnikach z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do 3l może od dnia 1 lipca 2024 r. stosować pokrywki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych pod warunkiem, że pozostają one przymocowane do tych pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu.

2. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, zalicza się:

- 1) pojemniki stosowane do przechowywania napojów, w tym butelki na napoje wraz z ich zakrętkami i wieczkami,
- 2) wielomateriałowe opakowania na napoje wraz z ich zakrętkami i wieczkami.

3. Do pojemników, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,

2) pojemników na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.”;

8) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach ma obowiązek umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na sposób selektywnego zbierania odpadów powstałych z tych opakowań według frakcji odpadów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888).

1b. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1a, musi zostać dostosowane tak, aby mogły korzystać z niego osoby niedowidzące i niewidome.”;

9) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewnić gospodarowanie odpadami opakowaniowymi takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty, w tym recykling takich odpadów, z uwzględnieniem art. 18.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odrębnie:

1) dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych – wnosząc opłatę opakowaniową, o której mowa w art. 18a, oraz przez zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6;

2) dla pozostałych opakowań – przez zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie jeżeli gospodaruje wyłącznie odpadami opakowaniowymi wytworzonymi przez siebie, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 5b.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek zapewnienia poziomów recyklingu, o którym mowa w ust. 2, za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił jego wykonanie.

5. Wykonywanie obowiązków określonych w ustawie za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów nie zwalnia wprowadzającego produkty w opakowaniach z odpowiedzialności za realizację tych obowiązków.

6. Organizacja odpowiedzialności producentów wykonuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie umowy zawartej z nim w formie pisemnej, pod rygorem nieważności, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności terminy płatności i wysokość wynagrodzenia organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie obowiązku przejętego przez nią od wprowadzającego produkty w opakowaniach, z uwzględnieniem ust. 8 i 9.

8. W celu obliczenia wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7, wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów uzgadniają jednostkowe stawki wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań nie niższe niż minimalne stawki wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1.

9. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7, jest obliczana jako suma iloczynów jednostkowych stawek wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań, o których mowa w ust. 8, oraz mas opakowań poszczególnych rodzajów odpowiadających tym stawkom, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu produkty, stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

10. W przypadku wykonywania obowiązku określonego w art. 19 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów umowa, o której mowa w ust. 6, określa terminy płatności i wysokość środków przekazywanych organizacji odpowiedzialności producentów za wykonanie tego obowiązku.

11. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez tą organizację obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach

w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

12. W przypadku nieprzekazania organizacji odpowiedzialności producentów danych, o których mowa w ust. 11, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odpowiedzialności producentów, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

13. Organizacja odpowiedzialności producentów może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi wyłącznie podmiotom, które posiadają:

- 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, lub
- 2) wpis do rejestru w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a–c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

– chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru.

14. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.”;

10) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zapewniać gospodarowanie odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych, w tym recykling tych odpadów odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, z wyłączeniem odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać gospodarowanie odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, w tym recykling tych odpadów

odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, samodzielnie jeżeli gospodaruje wyłącznie odpadami opakowaniowymi wytworzonymi przez siebie, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 5b,”

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1 lub 1a, przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25.”,

e) uchyla się ust. 4 i 4a,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”;

11) po art. 18 dodaje się art. 18a–18d w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty opakowaniowej na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie 15 dni po upływie miesiąca, za który należy wnieść opłatę.

2. Wysokość należnej opłaty opakowaniowej stanowi suma iloczynów stawek opłaty opakowaniowej dla poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz mas opakowań poszczególnych rodzajów odpowiadających tym stawkom, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu produkty w danym miesiącu.

3. Maksymalna stawka opłaty opakowaniowej dla każdego rodzaju opakowania przeznaczonego dla gospodarstw domowych wynosi 2 zł za 1 kg.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty opakowaniowej dla poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych.

5. Minister właściwy do spraw klimatu może różnicować stawki opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych wykonanych z tworzyw sztucznych danego rodzaju.

6. Określając stawki opłaty opakowaniowej, minister właściwy do spraw klimatu kieruje się możliwością recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w tym możliwością recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z różnych rodzajów tworzyw sztucznych, kosztami zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz ograniczeniem nadmiernego pakowania produktów, określonym za pomocą masy lub rozmiaru opakowania niewspółmiernych

do spełnienia funkcji opakowania, a także uwzględnia zawartość w danym rodzaju opakowania materiału pochodzącego z recyklingu oraz dochody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z recyklingu i z nieodebranych kaucji.

Art. 18b. 1. W przypadku, gdy wprowadzający produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych nie wniósł opłaty opakowaniowej albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty opakowaniowej, stosując stawkę opłaty obowiązującą w kwartale, w którym ten przedsiębiorca był obowiązany wnieść opłatę opakowaniową.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę opakowaniową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty opakowaniowej.

3. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

4. W sprawach dotyczących opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 18c. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020, 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695.

2. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 400b ust. 5c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219), w terminie 30 dni po upływie każdego miesiąca.

3. Wpływy z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej w wysokości 1% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty opakowaniowej oraz dodatkowej opłaty opakowaniowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 18d. 1. Minister właściwy do spraw klimatu ustala minimalne stawki wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań uwzględniając:

- 1) rodzaj opakowania;
- 2) koszty gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w tym koszty zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych;
- 3) średnie koszty administracyjne prowadzenia działalności przez organizację odpowiedzialności producentów.

2. Minister właściwy do spraw klimatu może zróżnicować minimalne stawki wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) przydatność danego rodzaju opakowania do recyklingu, określaną na podstawie projektu opakowania ułatwiającego bądź utrudniającego prowadzenie procesu recyklingu;
- 2) nadmierne pakowanie produktów, określone za pomocą masy lub rozmiaru opakowania niewspółmiernych do spełnienia funkcji opakowania;
- 3) zawartość w danym rodzaju opakowania materiału pochodzącego z recyklingu;
- 4) w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych – rodzaje tworzyw sztucznych z uwzględnieniem dostępnych możliwości zbierania, sortowania i recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań z danego rodzaju tworzywa sztucznego.

3. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie do dnia 30 listopada ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu minimalne stawki

wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań obowiązujące w następnym roku.”;

12) w art. 19:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach wymienionych w pkt 1–4 załącznika nr 11 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z ... r. poz. ...) w ramach publicznych kampanii informacyjnych przekazuje konsumentom informacje o:

- a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz o najlepszych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami;
- b) wpływie na środowisko, w szczególności środowisko morskie, porzucania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów
- c) wpływie na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek określony w ust. 1 samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonując obowiązek określony w ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, przekazuje w danym roku kalendarzowym tej organizacji łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W sprawach dotyczących rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

13) w art. 20:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz w latach następnych osiągnąć roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r., docelowy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 6, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań uwzględnia się masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu przydzieloną nieodpłatnie zgodnie z art. 33b ust. 1.”,

d) uchyla się ust. 4 i 5,

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., odrębnie dla odpadów powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla odpadów powstałych z pozostałych opakowań, które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.”;

14) w art. 21 uchyla się ust. 3;

15) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, jest obowiązany osiągnąć w 2029 r. i w latach następnych roczny poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w tym załączniku.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, jest obowiązany osiągnąć roczne poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2029 r. co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił jego wykonanie.

4. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, selektywnie zebranych w tym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, w tym roku.

5. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a, zebranych w danym roku ustala się w oparciu o ilościową i jakościową ewidencję odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z ust. 4.

7. W przypadku nieprzekazania organizacji odpowiedzialności producentów danych, o których mowa w ust. 6, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a, o których nie poinformował organizacji odpowiedzialności producentów, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z ust. 4.

8. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do

2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 21b. 1. Producent ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach pochodzących od tego producenta.

2. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wyznaczany w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub osoba prawna, mające odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju.

4. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego produkty w opakowaniach.

5. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta producent ten działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych ustawą dla wprowadzającego produkty w opakowaniach.”;

16) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym, w podziale na opakowania przeznaczone dla gospodarstw domowych oraz pozostałe opakowania, w tym o udziale materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach oraz wysokości wnoszonej opłaty opakowaniowej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami oraz udział materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach ustala się w oparciu o ewidencję, o której mowa w ust. 1.

1b. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, informacje o masie

opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, w tym o udziale materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustalają szacunkowo.

1c. Oszacowanie masy opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty, w tym udziału materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach, następuje metodą porównawczą:

- 1) wewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy opakowań, w których wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w danym roku, na podstawie informacji o masie opakowań, w których ten wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w poprzednich okresach;
- 2) zewnętrzną - polegającą na oszacowaniu masy opakowań, w których wprowadzający wprowadził produkty do obrotu w danym roku, na podstawie informacji o masie opakowań, w których inny wprowadzający, prowadzący działalność gospodarczą w podobnej skali, wprowadził produkty do obrotu w danym roku.”;

17) w art. 23:

a) uchyla się ust. 1, 2 i 3a,

b) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie w ramach gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanemu dalej „dyrektorem IOŚ-PIB”, informacje o:

- 1) okresie, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych;
- 2) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz dacie ich przyjęcia;

– w terminie 7 dni od zakończenia każdego kwartału, w którym te odpady poddane recyklingowi.

4a. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie poza gminnymi systemami gospodarowania odpadami komunalnymi oraz z pozostałych opakowań wniesek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez organizację odpowiedzialności producentów, organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo przez wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, w przypadku gdy odpowiednio organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4a, został złożony nie później niż w terminie 7 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 organizacja odpowiedzialności producentów albo organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu, złożą przedsiębiorcy prowadzącemu recykling odpadów opakowaniowych wniosek, o którym mowa w ust. 4a, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później jednak niż 14 dni po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych może sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3.”,

e) po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:

„6b. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6a wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, nie został sporządzony, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB informacje o:

- 1) okresie, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych;
- 2) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia;

- w terminie 7 dni od upływu terminu określonego w ust. 6a.

„6c. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 6b, sporządza się i udostępnia dyrektorowi IOŚ-PIB za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,

f) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych sporządza i udostępnia dyrektorowi IOŚ-PIB wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później niż w terminie 30 dni od upływu roku, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

8. W przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

g) uchyla się ust. 9, 10, 10a, 10b, 11 i 12a;

18) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się w oparciu o dokument EDPR.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe albo dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie w ramach gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB:

- 1) informacje o okresie, w którym wykonano eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych;
- 2) informacje o masie odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy;
- 3) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR;

– w terminie 7 dni od zakończenia każdego kwartału, w którym te odpady były przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy.

2a. W przypadku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych zebranych wyłącznie poza gminnymi systemami gospodarowania odpadami komunalnymi oraz z pozostałych opakowań, wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
 - 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych
- na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez organizację odpowiedzialności producentów, organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a.

d) ust. 3–4a otrzymują brzmienie:

3. Dokument EDPR, o którym mowa w ust. 2 i 2a, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową

dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.⁷⁾).

4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, w przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2a, został złożony nie później niż w terminie 7 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio przedsiębiorcy eksportującemu odpady opakowaniowe albo dokonującemu wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek, o którym mowa w ust. 2a, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później jednak niż 14 dni po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio przedsiębiorcy eksportującemu odpady opakowaniowe albo dokonującemu wewnątrzspółnotowej

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz.Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz.Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz.Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz.Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz.Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz.Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 35, Dz.Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz.Urz. UE L 336 z 20.12.2011, str. 74, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz.Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz.Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz.Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz.Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz.Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.

dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może sporządzić ten dokument.”,

e) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4a wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, nie został sporządzony, przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe albo dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB:

- 1) informacje o okresie, w którym wykonano eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych;
- 2) informacje o masie odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy;
- 3) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR;

– w terminie 7 dni od upływu terminu określonego w ust. 4a.

4c. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 4b, sporządza się i udostępnia dyrektorowi IOŚ-PIB za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2a, sporządza i udostępnia wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, nie później niż w terminie 30 dni od upływu roku, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane temu przedsiębiorcy.”;

g) ust. 7–10 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku gdy organizacja odpowiedzialności producentów, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 18 ust. 1 lub 1a, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2a, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

h) uchyla się ust. 8, 9, 10 i 10a;

19) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę przedsiębiorców wprowadzających:

- 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo
 - 2) środki niebezpieczne w opakowaniach albo
 - 3) środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin w opakowaniach,
- może zawrzeć porozumienie z ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie gospodarowania, w tym w zakresie recyklingu, odpadami opakowaniowymi powstałymi odpowiednio z opakowań wielomateriałowych, z opakowań po środkach niebezpiecznych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.”

b) w ust. 3 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) sposób kontroli realizacji porozumienia;
- 3) sposób finansowania realizacji porozumienia, w tym minimalne stawki opłat ponoszone przez wprowadzających produkty w opakowaniach w odniesieniu do masy tych opakowań z uwzględnieniem kryteriów różnicowania stawek określonych w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 2;”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu w poszczególnych latach dla opakowań wielomateriałowych, dla opakowań po środkach niebezpiecznych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.”

d) w ust. 6 skreśla się wyrazy „marszałkowi województwa oraz”

e) w ust. 8 wyrazy „Marszałek województwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw klimatu”

f) uchyla się ust. 9,

g) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”;

h) uchyla się ust. 11;

20) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Organizacja odpowiedzialności producentów”;

21) art. 27–31 otrzymują brzmienie:

„Art. 27. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana spełniać następujące warunki:

- 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej;
- 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych;
- 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odpowiedzialności producentów”;
- 4) posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy;
- 5) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 31a ust. 1.

Art. 28. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów może działać także jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903).

2. Do używania oznaczenia, o którym mowa w art. 27 pkt 3, jest uprawniona wyłącznie organizacja odpowiedzialności producentów działająca na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Art. 29. 1. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

2. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru.

3. Kapitał zakładowy organizacji odpowiedzialności producentów nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odpowiedzialności producentów mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odpowiedzialności producentów nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 30. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić ministrowi właściwemu do spraw klimatu za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydany przez gwaranta wskazanego w art. 29 ust. 4 pkt 2;
- 2) przedstawić, na każde żądanie ministra właściwego do spraw klimatu, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenie wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odpowiedzialności producentów na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2.

Art. 31. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana:

- 1) wydatkować w danym roku kalendarzowym co najmniej 95% środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów;

- 2) wydatkować w danym roku kalendarzowym środki otrzymane na podstawie art. 19 ust. 3 na publiczne kampanie edukacyjne;
- 3) dokonywać w terminie do dnia 30 czerwca wpłat w wysokości 10% zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym, za poprzedni rok na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 4) informować publicznie na swojej stronie internetowej o stosowanej przez nią procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami oraz o wysokości ustalonych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, w podziale na poszczególne rodzaje opakowań oraz o sposobie ich ustalenia.

2. Organizacja odpowiedzialności producentów składa sprawozdanie z dysponowania środkami pochodzącymi z wynagrodzenia, o którym mowa w art. 17 ust. 7, dyrektorowi IOŚ-PIB, w terminie 30 dni po zakończeniu kwartału, którego dotyczy. Sprawozdanie zawiera w szczególności informacje o:

- 1) wysokości jednostkowych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, uzgodnionych dla poszczególnych rodzajów opakowań z poszczególnymi wprowadzającymi produkty w opakowaniach;
- 2) zmianach wysokości jednostkowych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 8, jeżeli nastąpiły w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie, z podaniem zmian oraz ich przyczyn;
- 3) wysokości środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, uzyskanych w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie;
- 4) wydatkowaniu środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7, w kwartale, którego dotyczy sprawozdanie, na cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”;

22) po art. 31 dodaje się art. 31a–31h w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw klimatu.

Art. 31b. Zezwolenie, o którym mowa w art. 31a ust. 1, może zostać wydane, jeżeli:

- 1) organizacja odpowiedzialności producentów:
 - a) spełnia warunki, o których mowa w art. 27 pkt 1–4,

- b) nie była karana za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. z 2020 r. poz. 358);
- 2) akcjonariusze organizacji odpowiedzialności producentów będące osobami fizycznymi, członkowie zarządu, członkowie rady nadzorczej i prokurenci organizacji odpowiedzialności producentów nie zostali skazani za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444),
- 3) akcjonariusze organizacji odpowiedzialności producentów będący osobami prawnymi albo jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej nie byli karani za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,
- 4) w stosunku do akcjonariuszy organizacji w ostatnich 5 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie organizacji odpowiedzialności producentów.

Art. 31c. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje się na wniosek tej organizacji. Wniosek zawiera:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizacji;
- 2) wyszczególnione rodzaje opakowań, wobec których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza przejmować obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 i 2;
- 3) adres siedziby organizacji;
- 4) przedstawienie możliwości organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi w tym recyklingiem tych odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych;
- 5) czas obowiązywania zezwolenia.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów dołącza się:

- 1) kopię zaświadczenia wydanego przez bank prowadzący rachunek organizacji odpowiedzialności producentów o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odpowiedzialności producentów na pokrycie tego kapitału;
- 2) zaświadczenie o niekaralności
 - a) akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów będących osobami fizycznymi,
 - b) członków zarządu, członków rady nadzorczej i prokurentów organizacji odpowiedzialności producentów
 - za przestępstwa przeciwko środowisku lub przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 3) zaświadczenie o niekaralności:
 - a) organizacji odpowiedzialności producentów,
 - b) akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów będących osobami prawnymi albo jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej
 - za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 4) oświadczenie, że w stosunku do akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów w ostatnich 5 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie organizacji odpowiedzialności producentów.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 31d. W zezwoleniu na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów określa się:

- 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizacji;
- 2) rodzaje opakowań, wobec których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza przejmować obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 1 oraz w art. 21a ust. 1 i 2;

- 3) adres siedziby organizacji;
- 4) czas obowiązywania zezwolenia.

Art. 31e. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 4 lata.

Art. 31f. 1. Minister właściwy do spraw klimatu odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, w przypadku gdy nie zostały spełnione wymagania określone w art. 31b.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także, jeżeli akcjonariusz organizacji odpowiedzialności producentów jest lub był, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego cofnięto zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, akcjonariuszem organizacji odpowiedzialności producentów, w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia, a nie minęło 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 31g. 1. Jeżeli organizacja odpowiedzialności producentów, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności, narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ją do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

2. W przypadku gdy organizacja, o której mowa w ust. 1, po upływie terminu określonego w wezwaniu nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

3. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. W terminie 45 dni po zakończeniu kwartału, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, dyrektor IOŚ-PIB przydziela nieodpłatnie masę odpadów poddanych recyklingowi, przydzieloną nieodpłatnie organizacji odpowiedzialności producentów, której dotyczy decyzja o cofnięciu zezwolenia, za pośrednictwem BDO na indywidualne konta organizacji odpowiedzialności producentów. Przepisy art. 33b ust. 2 i 3 stosuje się.

5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczywa się z urzędu.

7. Nie wydaje się zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów, jeżeli wniosek dotyczy uprawnień wnioskodawcy objętych decyzją, o której mowa w ust. 2, a nie minęło 5 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

8. Stwierdzenie nieważności, uchylene lub wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

Art. 31h. 1. Jeżeli organizacja odpowiedzialności producentów zamierza ubiegać się o przedłużenie czasu obowiązywania zezwolenia na prowadzenie działalności powinna złożyć wniosek do ministra właściwego do spraw klimatu nie wcześniej niż 1 rok oraz nie później niż 6 miesięcy przed dniem upływu terminu obowiązywania tego zezwolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje oraz dołączone oświadczenie i zaświadczenia, o których mowa w art. 31c.

3. Minister właściwy do spraw klimatu przedłuża, w drodze decyzji, czas obowiązywania zezwolenia na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów na czas oznaczony, nie dłuższy niż 4 lata, jeżeli organizacja w dalszym ciągu spełnia wymagania określone w art. 31b.

4. Do decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się art. 31d.

5. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez organizację odpowiedzialności producentów wygasa:

- 1) po upływie czasu, na jaki zostało wydane;
- 2) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem zaprzestała działalności objętej zezwoleniem lub z innych powodów zezwolenie stało się bezprzedmiotowe;
- 3) na wniosek organizacji objętej zezwoleniem;
- 4) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem nie rozpoczęła działalności objętej zezwoleniem w terminie 1 roku od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne;
- 5) jeżeli organizacja objęta zezwoleniem nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem przez 1 rok.”;

23) art. 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Organizacja odpowiedzialności producentów jest obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane przekazane jej przez wprowadzającego produkty

w opakowaniach, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej albo o dane te występuje minister właściwy do spraw klimatu lub dyrektor IOŚ-PIB.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa również po zakończeniu prowadzenia działalności przez organizację odpowiedzialności producentów oraz po ustaniu stosunku prawnego z wprowadzającym produkty w opakowaniach, nawiązanego na podstawie umowy, o której mowa w art. 17 ust. 4.

Art. 33. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności, otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odpowiedzialności producentów, która przejęła od wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, wprowadzający produkty w opakowaniach ma obowiązek zawrzeć umowę, o której mowa w art. 17 ust. 4, z inną organizacją odpowiedzialności producentów w terminie nie później niż 3 miesiące od dnia otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, lub wykonywać samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1.”;

24) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Zadania dyrektora IOŚ-PIB w odniesieniu do opakowań i odpadów opakowaniowych

Art. 33a. Do zadań dyrektora IOŚ-PIB należy:

- 1) wsparcie analityczne ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie określania stawek opłaty opakowaniowej oraz minimalnej wysokości stawek wynagrodzenia;
- 2) weryfikacja wniosków organizacji odpowiedzialności producentów o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie udzielenia zezwolenia;
- 3) analiza zgłoszeń dotyczących zamiaru samodzielnego wykonywania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 i 1a oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie wyrażenia sprzeciwu;
- 4) analiza proponowanych do zawarcia porozumień pomiędzy organizacjami samorządu gospodarczego a ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie gospodarowania, w tym w zakresie recyklingu, odpadami opakowaniowymi powstałymi odpowiednio z opakowań wielomateriałowych, z opakowań po środkach niebezpiecznych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu rekomendacji w zakresie zawarcia porozumienia;

- 5) kontrola wydatkowania przez organizacje odpowiedzialności producentów środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7;
- 6) weryfikacja sprawozdań składanych przez organizacje odpowiedzialności producentów;
- 7) przydzielanie masy odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, wskazanej odpowiednio w informacjach przekazanych na podstawie art. 23 ust. 4 lub art. 24 ust. 2, organizacjom odpowiedzialności producentów oraz organizacjom samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1;
- 8) sporządzanie i udostępnianie dokumentów DPR i EDPR;
- 9) monitoring rynku opakowań i odpadów opakowaniowych, w tym analiza kosztów ponoszonych przez uczestników tego rynku, a także przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen jego funkcjonowania.

Art. 33b. 1. Masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, jest przydzielana nieodpłatnie w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kwartału za pośrednictwem BDO na indywidualne konto organizacji odpowiedzialności producentów oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.

2. Masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, przydzielana jest organizacji odpowiedzialności producentów oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, proporcjonalnie na podstawie masy poszczególnych rodzajów opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w których zostały wprowadzone do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym produkty przez przedsiębiorców, których dana organizacja reprezentuje, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W odniesieniu do wprowadzających produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, których dana organizacja reprezentuje, którzy w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzali do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, masa odpadów poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu, o której mowa w art. 33a pkt 7, przydzielana jest w odniesieniu do masy tych opakowań wprowadzonych w danym kwartale.

4. Organizacja odpowiedzialności producentów oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w terminie 14 dni po zakończeniu każdego kwartału informują dyrektora IOŚ-PIB, za pośrednictwem BDO, o masie opakowań,

w których zostały wprowadzone do obrotu produkty przeznaczone dla gospodarstw domowych przez przedsiębiorców, których dana organizacja reprezentuje, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2a do ustawy.

Art. 33c. 1. Dokumenty DPR i EDPR wydawane przez dyrektora IOŚ-PIB określają:

- 1) numer rejestrowy wnioskodawcy;
- 2) wskazanie rodzaju wydawanego dokumentu
- 3) okres, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych, eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych;
- 4) masę poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia – dla dokumentu DPR
- 5) masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy - dla dokumentu EDPR;
- 6) numer rejestrowy podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument.

2. Informacje przekazywane na podstawie art. 23 ust. 6b i art. 24 ust. 4b dyrektora IOŚ-PIB uwzględnia w sprawozdaniach krajowych dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi.

3. W przypadkach określonych w art. 23 ust. 4a albo art. 24 ust. 2a dokumenty DPR albo EDPR dyrektor IOŚ-PIB sporządza i udostępnia na wniosek przedsiębiorcy prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych albo dokonującego eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) numer rejestrowy wnioskodawcy;
- 2) wskazanie, jakiego rodzaju dokumentu dotyczy wniosek;
- 3) okres, w którym wykonano recykling odpadów opakowaniowych, eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych;

- 4) w przypadku dokumentu DPR masę poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o dacie ich przyjęcia;
- 5) w przypadku dokumentu EDPR masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, odrębnie dla każdego rodzaju opakowania, z którego powstał odpad opakowaniowy, odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań, a także o sposobie ich recyklingu oraz o dacie ich eksportu albo wewnątrzwspólnotowej dostawy;
- 6) dokumenty wskazane w art. 24 ust. 3, 6 i 6a, w oparciu o które wnioskodawca ubiega się o dokument EDPR;
- 7) numer rejestrowy podmiotu, dla którego będzie przeznaczony dokument.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może obejmować łącznie wszystkich wnioskujących, o których mowa w art. 23 ust. 4a albo w art. 24 ust. 2a, z tym, że należy wskazać odrębnie wszystkie podmioty wraz masą oraz rodzajem odpadów opakowaniowych odpowiednio poddanych recyklingowi albo będących przedmiotem eksportu, albo wewnątrzwspólnotowej dostawy, dla których przeznaczone będą odpowiednio dokumenty DPR albo EDPR.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, udostępnia się dyrektorowi IOŚ-PIB, po przeprowadzeniu procesów określonych w tym wniosku.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, dyrektor IOŚ-PIB niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

8. Dyrektor IOŚ-PIB sporządza dokument DPR albo EDPR zawierając w nim dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 albo 5 w zakresie, w jakim protokół z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, potwierdza prawdziwość tych danych.

9. Dyrektor IOŚ-PIB wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR w zakresie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 4 albo 5, których

prawdziwość nie została potwierdzona w protokole z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6.

10. W przypadku, gdy protokół z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, nie został zatwierdzony przez dyrektora IOŚ-PIB odmawia on sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR.

11. Dyrektor IOŚ-PIB:

- 1) sporządza dokument DPR albo EDPR za pośrednictwem BDO,
- 2) wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR w zakresie, o którym mowa w ust. 9,
- 3) wydaje postanowienie o odmowie sporządzenia dokumentu DPR albo EDPR - bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu z kontroli, o którym mowa w art. 33d ust. 6, a w przypadkach o których mowa w art. 33d ust. 8 lub 12, w terminie 7 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 33d ust. 11, 13 lub 14, stało się ostateczne.

12. Dyrektor IOŚ-PIB udostępnia dokumenty DPR i EDPR za pośrednictwem BDO wnioskodawcom, o których mowa w ust. 3, oraz podmiotom wskazanym w ust. 4 pkt 7.

13. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do sporządzania dokumentów DPR albo EDPR stosuje się przepisy działu VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Art. 33d. 1. Sporządzenie dokumentów DPR i EDPR poprzedza kontrola wnioskodawcy.

2. Celem kontroli, o której mowa w ust. 1, jest weryfikacja zgodności ze stanem faktycznym informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3.

3. Kontrolę prowadzi akredytowany weryfikator środowiskowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1, wybrany przez wnioskodawcę.

4. Weryfikator środowiskowy podczas kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonuje sprawdzenia:

- 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym recyklingiem;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3;

- 3) masy odpadów opakowaniowych przyjętych i odpowiednio przetworzonych lub wywiezionych z terytorium kraju;
- 4) zgodności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6, dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 3, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 24 ust. 6a, ze stanem faktycznym.

5. Kontrola, o której mowa w ust. 1, nie może być prowadzona przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, który w okresie dwóch lat poprzedzających rok złożenia wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3, prowadził wobec wnioskującego tę kontrolę.

6. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza protokół z kontroli, który przekazuje dyrektorowi IOŚ-PIB oraz podmiotowi, który złożył wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3.

7. Protokół z kontroli określa masę i rodzaje odpadów opakowaniowych, których recykling, eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę w celu poddania ich recyklingowi, potwierdzono w toku kontroli oraz wskazuje, czy odpady te powstały z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych albo pozostałych opakowań.

8. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu z kontroli podmiot wnioskujący o sporządzenie dokumentów DPR albo EDPR może wnieść do dyrektora IOŚ-PIB zastrzeżenia do protokołu z kontroli.

9. Zastrzeżenia do protokołu z kontroli wniesione po upływie terminu określonego w ust. 8 pozostawia się bez rozpoznania.

10. W przypadku wniesienia zastrzeżeń do protokołu z kontroli dyrektor IOŚ-PIB wzywa akredytowanego weryfikatora środowiskowego do zajęcia stanowiska wobec zastrzeżeń do tego protokołu w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

11. Dyrektor IOŚ-PIB, po rozpoznaniu zastrzeżenia do protokołu z kontroli, bez zbędnej zwłoki wydaje postanowienie o zatwierdzeniu tego protokołu w całości, w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu.

12. W przypadku stwierdzenia, że protokół z kontroli nie odnosi się do całości odpadów opakowaniowych objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 33c ust. 3, a także w przypadku omyłek lub zastrzeżeń wobec informacji zawartych w tym protokole dyrektor IOŚ-PIB wzywa akredytowanego weryfikatora środowiskowego, który prowadził kontrolę, do uzupełnienia, sprostowania lub złożenia wyjaśnień w odniesieniu do kontroli w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

13. Jeżeli uzupełnienie lub sprostowanie protokołu z kontroli lub wyjaśnienia akredytowanego weryfikatora środowiskowego nie usuwają braków lub wątpliwości wobec informacji zawartych w tym protokole, dyrektor IOŚ-PIB wydaje postanowienie o zatwierdzeniu tego protokołu w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu.

14. W przypadku wystąpienia jednocześnie okoliczności, o których mowa w ust. 10 i 12 dyrektor IOŚ-PIB rozpatruje je łącznie wydając jedno postanowienie o zatwierdzeniu protokołu z kontroli w całości, w części albo o odmowie zatwierdzenia tego protokołu.

15. Na postanowienia, o których mowa w ust. 11, 13 i 14, służy zażalenie.

16. Podmiot sporządzający i składający wniosek, o którym mowa w art. 33c ust. 3, ponosi koszty przeprowadzenia kontroli.

17. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres kontroli,
 - 2) zawartość protokołu z kontroli,
- kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 33c ust. 3 i dokumentach objętych kontrolą.

Art. 33e 1. W przypadkach określonych w art. 23 ust. 4 i 6b albo art. 24 ust. 2 i 4b dyrektor IOŚ-PIB może zlecić kontrolę przedsiębiorcy prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych, dokonującego eksportu albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Celem kontroli, o której mowa w ust. 1, jest weryfikacja zgodności ze stanem faktycznym informacji przekazanych na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b.

3. Jeżeli dyrektor IOŚ-PIB zlecił kontrolę, o której mowa w ust. 1, to do czasu potwierdzenia zgodności ze stanem faktycznym informacji, otrzymanych na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 2, nie przydziela masy wskazanej w tych informacjach w ramach mechanizmu określonego w art. 33b ust. 1.

33f. 1. W terminie do dnia 31 lipca każdego roku dyrektor IOŚ-PIB sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami opakowaniowymi w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje o:

- 1) liczbie wpisanych i wykreślonych z rejestru podmiotów, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 6 i art. 51a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- 2) masie wprowadzonych do obrotu opakowań w podziale na poszczególne rodzaje;
- 3) masie wprowadzonych do obrotu opakowań w podziale na poszczególne rodzaje, która stanowi podstawę do obliczenia poziomów recyklingu;
- 4) masie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w podziale na poszczególne rodzaje opakowań z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz informacje przekazane na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b;
- 5) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych przydzielonej nieodpłatnie;
- 6) osiągniętych poziomach recyklingu ogółem oraz w podziale na poszczególne rodzaje opakowań z uwzględnieniem podziału na dane pochodzące z dokumentów DPR i EDPR oraz informacje przekazane na podstawie art. 23 ust. 4 i 6b oraz art. 24 ust. 2 i 4b;
- 7) zleconych kontrolach przedsiębiorców prowadzących recykling, eksport i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych.

Art. 33g. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może postanowić o obrocie dokumentami DPR i EDPR przez podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U z 2020 poz. 89) – i organizujący obrót prawami majątkowymi.

2. W przypadku postanowienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu określi w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób obrotu dokumentami DPR i EDPR, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu obrotu dokumentami DPR i EDPR.

Rozdział 5b

Samodzielne wykonywanie obowiązków przez wprowadzającego produkty w opakowaniach

Art. 33h. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje samodzielnie obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a przez:

- 1) utworzenie i utrzymanie systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, które sam wytworzył,
- 2) zapewnienie przetwarzania odpadów opakowaniowych zebranych w ramach systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, które sam wytworzył,
- 3) w odniesieniu do wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6, poddając recyklingowi wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie,
- 4) w odniesieniu do wykonania obowiązku określonego w art. 18 ust. 1 lub 1a, zapewnienie poziomów recyklingu co najmniej w wysokości określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4, poddając recyklingowi wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi wyłącznie podmiotom, które posiadają:

- 1) zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, lub
 - 2) wpis do rejestru w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a-c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach
- chyba że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru.

Art. 33i. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 33h ust. 1, jest obowiązany do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu zgłoszenia zamiaru samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 i 1a.

2. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) opis systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych, który zamierza utworzyć wprowadzający produkty w opakowaniach, zapewniającego wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a;
- 4) rodzaje opakowań planowanych do objęcia systemem zbierania i transportu odpadów opakowaniowych;

- 5) deklarowane środki finansowe, jakimi wprowadzający produkty w opakowaniach dysponuje w celu utworzenia i utrzymania systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych,
- 6) planowany termin rozpoczęcia samodzielnego wykonywania obowiązków.

Art. 33j. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach może rozpocząć samodzielne wykonywanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, w sposób określony w art. 33h pkt 1, jeżeli minister właściwy do spraw klimatu w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji.

2. Minister właściwy do spraw klimatu wyraża sprzeciw, w przypadku gdy z informacji zawartych w zgłoszeniu, o których mowa w art. 33i ust. 2 pkt 3–6, wynika, że wprowadzający produkty w opakowaniach nie zapewni samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a.”;

25) w art. 34:

a) ust. 1-2a otrzymują brzmienie:

„1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 14a ust. 1 i 6, art. 17 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta oraz organizacja odpowiedzialności producentów, którzy nie osiągnęli wymaganych poziomów recyklingu, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną odrębnie dla opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz odrębnie dla pozostałych opakowań.

2a. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązek, o którym mowa w art. 14a ust. 1 i 6, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną dla poszczególnych rodzajów opakowań.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązki, o których mowa w art. 21a ust. 1, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producenta oraz organizacja odpowiedzialności producentów, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu zbierania, są obowiązani wnieść opłatę produktową.

2c. W przypadku nie osiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu recyklingu lub wymaganego poziomu zbierania, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 i art. 21a ust. 1, przez organizację odpowiedzialności producentów opłata produktowa jest wnoszona w wysokości 50% przez organizację odpowiedzialności producentów oraz w wysokości 50% przez wprowadzającego produkty w opakowaniach.”;

26) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań z uwzględnieniem opakowań środków niebezpiecznych oraz opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do zbierania oraz do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi.”;

27) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odpowiedzialności producentów, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.”;

28) w art. 40 usuwa się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 900, ze zm.³⁷⁾)”;

29) w art. 40a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego oraz torbę na zakupy z tworzywa sztucznego ulegającego biodegradacji.”;

30) w art. 40ca ust. 1 wyraz „ustala” zastępuje się wyrazem „określa”;

31) w art. 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Zakaz określony w ust. 1 dotyczy także dystrybucji za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w tym internetowych platform sprzedaży.

3. Numer rejestrowy wprowadzającego produkty w opakowaniach za pomocą internetowej platformy sprzedaży jest podawany w jego ofercie na tej platformie.”;

32) w art. 45:

a) w ust. 1 na końcu pkt. 5 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) będący autoryzowanym przedstawicielem”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odpowiedzialności producentów.”;

c) uchyla się ust. 3,

d) ust. 4 i 5 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odpowiedzialności producentów wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów, który nie przekazał tej organizacji informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odpowiedzialności producentów, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

33) uchyla się art. 45a;

34) w art. 46:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1 i 2,

– po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) będący organizacją odpowiedzialności producentów,

4) wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 i 1a.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy.”;

35) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Weryfikatora wybiera przedsiębiorca.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorca nie może wybrać tego samego weryfikatora w dwóch kolejnych latach kalendarzowych.”;

36) w art. 48:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Weryfikator podczas audytu przedsiębiorcy będącego organizacją odpowiedzialności producentów dokonuje odpowiednio sprawdzenia:

- 1) zakresu działalności prowadzonej przez organizację odpowiedzialności producentów;
- 2) spełniania wymagań dotyczących akcjonariuszy organizacji odpowiedzialności producentów,
- 3) prawidłowości wydatkowania środków otrzymanych w ramach wynagrodzenia,
- 4) posiadanych dokumentów DPR i EDPR wykorzystanych do potwierdzenia wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1;
- 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.

2b. Weryfikator podczas audytu przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, dokonuje odpowiednio sprawdzenia:

- 1) zakresu działalności prowadzonej przez tego przedsiębiorcę;
- 2) systemu zbierania i transportu odpadów opakowaniowych,
- 3) funkcjonowania systemu kaucyjnego, w przypadku utworzenia takiego systemu przez audytowanego przedsiębiorcę;
- 4) posiadanych dokumentów DPR i EDPR wykorzystanych do potwierdzenia wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1;
- 5) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.”;

37) w art. 49 wyraz „audytor” zastępuje się wyrazem „weryfikator”;

38) w art. 50 ust. 1:

a) wyraz „Audytor” zastępuje się wyrazem „Weryfikator”,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektorowi IOŚ-PIB uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1.”;

39) w art. 51 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres i wzór sprawozdania z przeprowadzonego audytu,”;

40) w art. 53 uchyla się ust. 4a–4c;

41) w art. 56:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wbrew przepisowi art. 10a nie zawiera umowy z organizacją odpowiedzialności producentów w terminie 1 miesiąca od uzyskania wpisu do rejestru w zakresie wprowadzania produktów w opakowaniach,”;

– po pkt 4a dodaje się pkt 4b i 4c w brzmieniu:

„4b) wbrew przepisowi art. 15 ust. 1a nie umieszcza obowiązkowego oznakowania na opakowaniach;

4c) wbrew przepisowi art. 15 ust. 1b nie dostosowuje oznakowania dla osób niedowidzących i niewidomych,”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wbrew przepisowi art. 17 ust. 11 nie przekazuje organizacji odpowiedzialności producentów, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3,”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekazują na odrębny rachunek marszałka województwa lub nie przekazują organizacji odpowiedzialności producentów co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym,”;

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) wbrew przepisowi art. 21a ust. 6 nie przekazuje organizacji odpowiedzialności producentów wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym

informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu zbierania zgodnie z art. 21a ust. 4;”

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wbrew przepisom art. 23 ust. 4, 4a lub 6b i art. 24 ust. 2, 2a lub 4b nie udostępnia lub nie przekazuje odpowiednio informacji lub wniosków albo udostępnia lub przekazuje te informacje lub wnioski sporządzone nierzetelnie;”

– uchyla się pkt 10,

– pkt 10a i 10b otrzymują brzmienie:

„10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu organizacji odpowiedzialności producentów, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4a;

10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu organizacji odpowiedzialności producentów, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonującego samodzielnie obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a, wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2a;”

– po pkt 10b dodaje się pkt 10ba w brzmieniu:

„10ba) wbrew przepisowi art. 25 ust. 5a nie przekazuje organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, do której przystąpił, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karze pieniężnej podlega także organizacja odpowiedzialności producentów, która wbrew przepisowi art. 31 ust. 1:

- 1) nie wydatkuje na działania związane z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem tych odpadów, co najmniej 95% środków pochodzących z wynagrodzeń, o których mowa w art. 17 ust. 7;
- 2) nie wydatkuje na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej środków otrzymanych na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1;
- 3) nie dokonuje w terminie wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości 10% zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym.”;

42) w art. 57:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie

„1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1-4, 4b, 4c, 5-9, 10ba i 14 - od 10 000 zł do 500 000 zł;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 i 14a - od 500 zł do 20 000 zł;”;

43) w art. 58 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Należności z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.”;

44) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;

45) po załączniku nr 1 dodaje się załącznik nr 1a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy;

46) załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy;

47) po załączniku nr 2 dodaje się załącznik nr 2a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 4 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6k:

a) w ust. 2 pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) środki, o których mowa art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Rada gminy, ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi uwzględnia stopień, w jakim środki, o których mowa w art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, pokrywają koszty odbierania, transportu i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 6r ust. 2 pkt 1.”;

2) w art. 9tb ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) informację o wysokości środków, o których mowa w art. 401e ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, przekazanych gminie w roku, którego dotyczy analiza oraz ich wpływie na wysokości stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565 i poz. 2127 oraz z 2021 r. poz. 802, 868, 1047 i 1162) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400b po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

„5c. Narodowy Fundusz jest operatorem wyodrębnionego rachunku bankowego, zwanego dalej „rachunkiem operatora”, prowadzonego w celu gromadzenia i redystrybucji środków, o których mowa w art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;

2) w art. 401 w ust. 7:

a) pkt 8b otrzymuje brzmienie:

„8b) wpływy z opłat produktowych, o których mowa w art. 34 ust. 2-2b i art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

b) po pkt 13b dodaje się pkt 13c w brzmieniu”

„13c) wpłat, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;

3) w art. 401c w ust. 9:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 8–11a, 12, 13a–13c, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) administrowanie Bazą danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;”;

4) po art. 401d dodaje się art. 401e w brzmieniu:

„Art. 401e. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także środki przekazane przez marszałków województw na podstawie art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

2. Marszałkowie województw przekazują Narodowemu Funduszowi w terminie do dnia 30 listopada danego roku informację o środkach, o których mowa w art. 18c ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, planowanych do przekazania w roku następnym.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, powiększone o przychody z oprocentowania środków na rachunku operatora, są przekazywane w:

- 1) 80% na wyodrębnione rachunki bankowe gmin albo związków międzygminnych, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- 2) 2% na wyodrębniony rachunek bankowy Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, który zapewnia obsługę dyrektora Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, o którym mowa w art. 84b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z przeznaczeniem na wykonywanie powierzonych mu zadań,
- 3) 18% na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu – w terminie 15 dni po upływie każdego miesiąca, w którym wpłynęły środki na rachunek operatora, z uwzględnieniem mechanizmu określonego w ust. 7.

4. Środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, są przekazywane gminom albo związkom międzygminnym, które przejęły zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r.

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w roku kalendarzowym, o którym mowa w ust. 2, proporcjonalnie do:

- 1) masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na terenie poszczególnych gmin, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 9q ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, składanych w roku poprzedzającym rok, o którym mowa w ust. 2;
- 2) liczby mieszkańców danej gminy.

5. Przy podziale środków, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się następujące wskaźniki:

- 1) wskaźnik odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu rozumiany jako wyrażony w procentach stosunek łącznej masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na obszarze danej gminy do łącznej masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu na obszarze danego województwa;
- 2) wskaźnik ludnościowy rozumiany jako wyrażony w procentach udział liczby ludności danej gminy w liczbie ludności danego województwa, według stanu na dzień 1 stycznia poprzedniego roku, publikowany przez Główny Urząd Statystyczny.

6. Wskaźnikom, o których mowa w ust. 5, przypisuje się następujące wagi:

- 1) wskaźnik odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu – 60%;
- 2) wskaźnik ludnościowy – 40%.

7. W przypadku, gdy kwota środków na rachunku operatora jest niewystarczająca na pokrycie w danym miesiącu 1/12 kwoty środków zaplanowanych do przekazania przez marszałków województw, wskazanych w informacjach, o których mowa w ust. 2, Narodowy Fundusz może przekazać na rachunek operatora środki zgromadzone na innym rachunku bankowym Narodowego Funduszu w celu pokrycia brakującej kwoty, pod warunkiem, że takie działanie nie spowoduje niewykonania zobowiązań wynikających z umów zawartych przez Narodowy Fundusz.

8. Środki przekazane z innego rachunku bankowego Narodowego Funduszu, o którym mowa w ust. 7, powiększone o przychody z oprocentowania, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na ten rachunek, w terminie 45 dni po upływie każdego kwartału.

9. Rozliczenia środków, o których mowa w ust. 4, Narodowy Fundusz dokonuje do dnia 30 września po upływie 2 lat od terminu przekazania przez marszałków województw sprawozdań, o których mowa w art. 9s ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, z uwzględnieniem ostatnich korekt tych sprawozdań. W tym samym terminie Narodowy Fundusz informuje każdą gminę albo związek międzygminny, który przejął zadania gminy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, o dokonaniu tego rozliczenia w zakresie dotyczącym tej gminy albo związku międzygminnego, wskazując różnicę między środkami należnymi gminie albo związkowi międzygminnemu a środkami przekazanymi zgodnie z ust. 4, jeżeli taka różnica wystąpiła.

10. W terminie 14 dni od dnia dokonania rozliczenia środków, o którym mowa w ust. 7, w przypadku wystąpienia różnicy:

- 1) Narodowy Fundusz ma obowiązek wyrównania różnicy gminie albo związkowi międzygminnemu – w przypadku gdy wysokość środków przekazanych tej gminie albo związkowi międzygminnemu zgodnie z ust. 4 jest niższa od wysokości środków należnych;
- 2) gmina albo związek międzygminny ma obowiązek wyrównania różnicy Narodowemu Funduszowi – w przypadku gdy wysokość środków przekazanych tej gminie albo związkowi międzygminnemu zgodnie z ust. 4 jest wyższa od wysokości środków należnych.

11. Do przekazanych gminom albo związkom międzygminnym przychodów z oprocentowania środków na rachunku operatora przepisy ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

12. Gminy i związki międzygminne przeznaczają otrzymane środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, na pokrycie kosztów odbierania, transportu i zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 6r ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

13. Różnica pomiędzy środkami, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przekazanymi w danym kwartale, a kosztami poniesionymi w tym kwartale, podlega zwrotowi na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, w terminie 14 dni po upływie tego kwartału.

14. Środki Narodowego Funduszu zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych środków, przeznacza się na:

- 1) rozwój infrastruktury do selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 2) rozwój instalacji przetwarzania odpadów opakowaniowych objętych systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta w procesach recyklingu;
- 3) sfinansowanie kosztów zatrudnienia jednego etatu w każdym wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska oraz pięciu etatów w Ministerstwie Klimatu i Środowiska związanych z realizacją zadań związanych z systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do opakowań.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 7 w pkt 1 skreśla się wyrazy „zwany dalej „autoryzowanym przedstawicielem”,”;

2) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 6:

- we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „– organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, a także przedsiębiorców”;
- uchyla się lit. a,
- w lit. f dodaje się wyrazy „lub autoryzowanych przedstawicieli”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany zamieścić w rejestrze odpowiednio wykaz wprowadzających sprzęt lub produkty w opakowaniach, którzy przekazali mu informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, lub o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;

c) uchyla się ust. 6;

3) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. W zakresie organizacji odpowiedzialności producentów, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25

ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wpisu do rejestru z urzędu dokonuje dyrektor IOŚ-PIB, o którym mowa w art. 84b ust. 1.”;

4) w art. 52:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 na końcu dodaje się przecinek oraz wyrazy „oraz w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”;

– w pkt 7a:

– – uchyla się lit. a,

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wprowadzających produkty w opakowaniach lub autoryzowanych przedstawicieli:

– informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych samodzielnie, za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy,

– informację o sposobie wykonania obowiązku osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 21a ust. 1 i 2 tej ustawy, samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odpowiedzialności producentów,

– nazwę i numer rejestrowy organizacji odpowiedzialności producentów, której zlecił wykonanie obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych lub osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z organizacją odpowiedzialności producentów,

– nazwę i numer rejestrowy organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy – w przypadku wprowadzających produkty w opakowaniach wielomateriałowych lub wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach, którzy przystąpili do porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy,

– wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 21b ust. 2 tej ustawy, zawierający ich

imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby –
w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”

-- uchyla się lit. f,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku organizacji odpowiedzialności producentów rejestr zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres email,
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany,
- 3) wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odpowiedzialności producentów zamierza wykonywać obowiązek zapewniania recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 4) informacje o zamiarze wykonywania obowiązku osiągnięcia rocznego poziomu zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- 5) informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.

2b. W przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, rejestr zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres email,
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz europejski numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany,
- 3) informacje o zakresie i terminie realizacji zawartego przez tę organizację porozumienia z ministrem właściwym do spraw klimatu”;

5) w art. 53:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela - również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także szczegółowe dane

producenta, który go wyznaczył, obejmujące informację o imieniu i nazwisku lub nazwie oraz adresie zamieszkania lub siedziby oraz wykaz wprowadzających sprzęt lub wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa odpowiednio w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym lub w art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”

b) w ust. 7 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 brzmieniu:

„7) w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach lub autoryzowanego przedstawiciela:

- a) kopię umowy zawartej z organizacją odpowiedzialności producentów, o ile została zawarta,
- b) kopię umowy, o której mowa w art. 21b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela.”;

6) w art. 57 ust. 1:

- a) w pkt 4 wyraz „producentów” zastępuje się wyrazami „wytwarzających opakowania”,
- b) pkt 5 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „i autoryzowanych przedstawicieli”;

7) w art. 59 w ust. 1 po wyrazach „marszałkowski województwa” dodaje się wyrazu „albo w przypadkach określonych w art. 51a, dyrektorowi IOS-PIB”;

8) w art. 60 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku wyznaczenia przez producenta odpowiednio autoryzowanego przedstawiciela zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym lub ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający sprzęt lub wprowadzający produkty w opakowaniach pochodzące od tego producenta może złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.”;

9) dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności wymagającej wpisu do rejestru, organizacja odpowiedzialności producentów albo

organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, jest obowiązana, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia jednej ze wskazanych okoliczności, do złożenia dyrektorowi IOŚ-PIB wniosku o wykreślenie z rejestru przy użyciu formularza elektronicznego o wykreślenie z rejestru za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.

2. Dyrektor IOŚ-PIB wykreśla podmiot z rejestru, w drodze decyzji, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, albo dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 31a ust. 1, stała się ostateczna.”;

10) w art. 73:

a) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „opakowaniach” dodaje się wyrazy „lub autoryzowany przedstawiciel”,

b) w ust. 2 w pkt 2:

– w lit. a tiret trzecie i czwarte staje się tiret piąte i szóste oraz dodaje się tiret trzecie i czwarte w brzmieniu:

„– opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych,

– pozostałych opakowaniach,”

– lit. c oraz d otrzymują brzmienie:

„c) masie opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,

d) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, a także według sposobu ich recyklingu,”

– po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:

„da) liczbie rotacji opakowań wielokrotnego użytku w podziale na opakowania jednostkowe oraz transportowe i zbiorcze,”

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań przeznaczonych dla

gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”

– po lit. e dodaje się lit. ea oraz eb w brzmieniu:

„ea) osiągniętych poziomach zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,

eb) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”

– lit. f i g otrzymują brzmienie:

„f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych oraz opakowań środków niebezpiecznych - w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu, poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach oraz poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych,

g) masie wywiezionych za granicę opakowań, w tym opakowań przeznaczonych dla gospodarstw domowych, pozostałych, wielokrotnego użytku, według rodzajów materiałów, z jakich zostały wykonane – w przypadku przedsiębiorcy, który eksportuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań lub produktów w opakowaniach,”

c) w ust. 2 w pkt 2a na końcu dodaje się wyrazy „w poszczególnych kwartałach”;

11) w art. 74:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obowiązek określony w art. 17 ust. 1 lub w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi”;

– w części wspólnej wyrazy „organizacja odzysku opakowań” zastępuje się wyrazami „organizacja odpowiedzialności producentów”;

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami

opakowaniowymi, przedkłada roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji obowiązków, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, obejmujące informacje oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, dla których wykonywała obowiązki określone w tej ustawie.”,

c) użyte w ust. 2 pkt 1, ust. 3 oraz 3a pkt 2 i 3 we wprowadzeniu do wyliczenia w różnym przypadku wyrazy „organizacja odzysku opakowań” zastępuje się użytymi w tym samym przypadku wyrazami „organizacja odpowiedzialności producentów”,

d) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykaz przedsiębiorców i autoryzowanych przedstawicieli, od których organizacja odpowiedzialności producentów przejęła obowiązek określony w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; do sprawozdania dołącza się wykaz wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

e) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Organizacja odpowiedzialności producentów, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przedkłada sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2, oddzielnie dla każdego wprowadzającego opakowania, produkty w opakowaniach i autoryzowanego przedstawiciela, dla których wykonywała obowiązki określone w tej ustawie.”;

12) w art. 81 w ust. 9 skreśla się wyrazy „lub ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej”;

13) w art. 83 ust. 1 w pkt 21 na końcu dodaje się przecinek oraz po pkt 21 dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy”;

14) po dziale VI dodaje się dział VIa w brzmieniu:

„Rozdział VIa

Nadzór nad systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Art. 84b. 1. Dyrektor Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, zwany dalej „dyrektorem IOŚ-PIB”, sprawuje nadzór nad realizacją obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

2. Do zadań dyrektora IOŚ-PIB należy:

- 1) realizacja zadań dyrektora IOŚ-PIB wynikających z przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 2) utrzymanie i rozwój BDO;
- 3) przygotowywanie rocznych raportów o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami oraz sprawozdań do Komisji Europejskiej w zakresie:
 - a) odpadów powstałych z olejów smarowych, preparatów smarowych i opon,
 - b) pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - c) zużytych baterii i akumulatorów,
 - d) odpadów opakowaniowych,
 - e) zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3. Obsługę dyrektora IOŚ-PIB, w zakresie wykonywania przez niego zadań, o których mowa w ust. 2, oraz działającego przy nim organu doradczego, o którym mowa w art. 84c, zapewnia Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 84c. 1. Przy ministrze właściwym do spraw klimatu działa rada licząca nie więcej niż 26 członków będącą organem doradczym ministra.

2. Skład i strukturę rady ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając w składzie organu doradczego:

- 1) przedstawicieli urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu;
- 2) dwóch przedstawicieli Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska;
- 3) dwóch przedstawicieli Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 4) dwóch przedstawicieli Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 5) dwóch przedstawicieli strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- 6) dwóch przedstawicieli wprowadzających produkty w opakowaniach, zgłoszonych przez tych wprowadzających i cieszących się poparciem największej liczby tych wprowadzających;
- 7) dwóch przedstawicieli organizacji odpowiedzialności producentów, zgłoszonych przez te organizacje i cieszących się poparciem największej liczby tych organizacji;
- 8) dwóch przedstawicieli organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1, zgłoszonych przez te organizacje i cieszących się poparciem największej liczby tych organizacji;
- 9) dwóch przedstawicieli organizacji reprezentujących zbierających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych zbierających i cieszących się poparciem największej liczby tych zbierających;
- 10) dwóch przedstawicieli organizacji reprezentujących przetwarzających odpady opakowaniowe zgłoszonych przez tych przetwarzających i cieszących się poparciem największej liczby tych przetwarzających;
- 11) przedstawiciela organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym, które posiadają struktury organizacyjne na terenie całego kraju, zgłoszonego przez te organizacje i cieszącego się poparciem największej liczby tych organizacji.

3. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów na przedstawicieli podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 4-9, w organie doradczym ministra, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich zgłaszania.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4–9, dokonują zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, w formie pisemnej.

5. W razie niezgłoszenia przedstawicieli przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego lub przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4-9, minister właściwy do spraw klimatu może delegować na ich miejsce swoich przedstawicieli.

6. Członków organu doradczego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw klimatu, uwzględniając stanowiska podmiotów, o których mowa w ust. 2.

7. Przewodniczącym organu doradczego jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw klimatu.

Art. 84d. Do zadań organu doradczego, o którym mowa w art. 84c ust. 1, należy w szczególności:

- 1) opiniowanie proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu minimalnych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 2) opiniowanie proponowanych przez ministra właściwego do spraw klimatu stawek opłaty opakowaniowej, o których mowa w art. 18a ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 3) wnioskowanie o zmianę wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 4) opiniowanie rocznych raportów o funkcjonowaniu systemu gospodarowania odpadami;
- 5) przekazywanie aktualnych informacji o stanie rynku gospodarowania odpadami opakowaniowymi.

Art. 84e. Członkom organu doradczego nie przysługują wynagrodzenie z tytułu członkostwa z tym organie oraz zwrot kosztów podróży i noclegów z tytułu udziału w posiedzeniu tego organu.

Art. 84f. 1. W celu wykonywania zadań określonych w ustawie dyrektor IOŚ-PIB może wzywać:

- 1) organy gminy,
 - 2) organizacje odpowiedzialności producentów,
 - 3) organizacje samorządu gospodarczego, o których w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 4) przedsiębiorców gospodarujących odpadami
- do przekazania informacji, wyjaśnień lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie zakresu informacji, wyjaśnień lub dokumentów;
- 2) wskazanie celu wezwania;
- 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów;

- 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów oraz za przekazanie informacji, wyjaśnień lub dokumentów nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 84g. 1. Do postępowań, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przed dyrektorem IOŚ-PIB stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 285).

2. Minister właściwy do spraw klimatu pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w odniesieniu do dyrektora IOŚ-PIB w sprawach określonych przepisami niniejszej ustawy oraz ustaw, o których mowa w art. 84b ust. 2 pkt 1.

Art. 84h. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii dyrektora IOŚ-PIB, sporządza w terminie do dnia 31 października każdego roku plan wykonywania zadań, o których mowa w art. 84b ust. 2, wraz z planem finansowym.

2. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad dyrektorem IOŚ-PIB w zakresie zadań, o których mowa w art. 84b ust. 2, oraz realizacji planu, o którym mowa w ust. 1.

3. Dyrektor IOŚ-PIB w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie z wykonania planu zadań, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Dyrektor IOŚ-PIB w terminie do dnia 31 maja każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie z wykonania planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

5. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw klimatu może zażądać uzupełnienia sprawozdania lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie.

6. Jeżeli w wyznaczonym terminie dyrektor IOŚ-PIB nie uzupełni sprawozdania lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także gdy złożone sprawozdanie nadal budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw klimatu może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli w zakresie zadań wykonywanych przez dyrektora IOŚ-PIB.”;

15) w art. 179 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „art. 60 ust. 1” dodaje się wyrazy „oraz art. 60a ust. 1”;

16) po art. 180a dodaje się art. 180b w brzmieniu:

„Art. 180b. Kto wbrew przepisowi art. 84f ust. 1 nie przekazuje informacji, wyjaśnień lub dokumentów albo przekazuje informacje, wyjaśnienia lub dokumenty nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd, podlega karze grzywny.”.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w tym do obowiązków sprawozdawczych oraz do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej należnej za okres do dnia 31 grudnia 2022 r., stosuje się przepisy obowiązujące w chwili powstania tych obowiązków, w tym zobowiązań z tytułu opłaty produktowej.

Art. 7. Dotychczasowe porozumienia zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia 31 grudnia 2023 roku.

Art. 8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu minimalne stawki wynagrodzenia dla poszczególnych rodzajów opakowań, o których mowa w art. 18d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązujące w 2023 r. w terminie do 15 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Przedsiębiorca może wprowadzić do obrotu produkty w opakowaniach, które nie posiadają oznakowania, o którym mowa w art. 15 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, pod warunkiem, że zostały wyprodukowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. Organizacje odzysku opakowań działające na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, stają się organizacjami odpowiedzialności producentów w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Organizacje odzysku, o których mowa w ust. 1, są obowiązane dostosować się do wymagań niniejszej ustawy oraz uzyskać zezwolenie, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 1 stycznia 2024 roku.

3. Nie dostosowanie się do wymagań niniejszej ustawy oraz nie uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przez organizację odzysku opakowań oznacza zakończenie jej działalności i wykreślenie z rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 11. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w dniu 31 grudnia 2022 r. samodzielnie wykonywał obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, może samodzielnie wykonywać obowiązek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1 lub 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, bez dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 33i ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. W przypadku ustalania stawek opłaty opakowaniowej oraz minimalnych stawek wynagrodzenia po raz pierwszy nie stosuje się art. 84d pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 13. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe z uwzględnieniem art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 14. 1. Środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3, przeznacza się także na:

- 1) pokrycie brakującej kwoty, o której mowa w art. 401e ust. 7 ustawy zmienianej w art. 3, w latach 2023–2032;
- 2) finansowanie działalności dyrektora IOŚ-PIB do dnia otrzymania po raz pierwszy środków, o których mowa w art. 401e ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3.

2. Równowartość środków poniesionych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na cele, o których mowa w ust. 1, w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3 jest przekazywana ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 401e ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3, na inny rachunek bankowy tego Funduszu w celu zwiększenia wysokości zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 15. Marszałkowie województw przekazują Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej informację o planowanych do przekazania w roku 2023 środkach, o których mowa w art. 18c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 listopada 2022 r.

Art. 16. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 1 361 250 000 zł;
- 2) 2024 r. – 1 512 225 000 zł;
- 3) 2025 r. – 1 542 470 000 zł;
- 4) 2026 r. – 1 573 319 000 zł;
- 5) 2027 r. – 1 604 785 000 zł;
- 6) 2028 r. – 1 636 881 000 zł;
- 7) 2029 r. – 1 669 618 000 zł;
- 8) 2030 r. – 1 703 011 000 zł;
- 9) 2031 r. – 1 737 071 000 zł;
- 10) 2032 r. – 1 771 813 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału, została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 15%,
 - 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 10%,
 - 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 5%
- minister właściwy do spraw klimatu stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

w Ministerstwie Klimatu i Środowiska

Piotr Kudelski

(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

**DOCELOWY POZIOM RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH¹⁾**

Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:
		2030
1.	razem ²⁾	70
2.	z tworzyw sztucznych	55
3.	z aluminium	60
4.	z metali żelaznych	80
5.	z papieru i tektury	85
6.	ze szkła	75
7.	z drewna	30
8.	wielomateriałowe	poziom określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4
9.	środki niebezpieczne	
10.	środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin	
11.	inne	-

Objaśnienia:

- ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.).
- ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 11.

Załącznik nr 2

„Załącznik nr 1a

**DOCELOWY POZIOM SELEKTYWNEGO ZBIERANIA ODPADÓW
OPAKOWANIOWYCH**

Rodzaje opakowań, z których powstały odpady:	Poziom w % w roku:	
	2025	2029
jednorazowe butelki na napoje z tworzyw sztucznych o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka ¹⁾	77	90

¹⁾ Nie dotyczy:

- a) szklanych lub metalowych butelek na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,
- b) butelek na napoje przeznaczonych i wykorzystywanych do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zgodnie z definicją w art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.”.

Załącznik nr 3

„Załącznik nr 2

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–10 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = M \cdot \left(\frac{P_{\text{rec.}} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$P_{\text{rec.}}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{\text{rec.}} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_7 \cdot SO_7)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot (P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

M_3 – z metali żelaznych,

M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

M_5 – dotyczy opakowań ze szkła,

M_6 – dotyczy opakowań z drewna,

M_7 – dotyczy innych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

SO_3 – z metali żelaznych,

SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła,

SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,

SO_7 – dotyczy innych opakowań,

$P_{\text{recyklingu}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$M_{\text{poddana recyklingowi}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

Jeżeli $(P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku zapewnienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w tych opakowaniach.

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} – oznacza wymagany poziom zawartości w %, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 14a ust. 5 i 7,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zawartości obliczony zgodnie z art. 14a ust. 2, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{pz} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

Jeżeli zostały wydane przepisy na podstawie art. 14a ust. 7 należną opłatę produktową należy obliczyć oddzielnie dla każdego rodzaju opakowania, które podlega obowiązkowi zapewnienia poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu.

Jeżeli zostały wydane przepisy na podstawie art. 14a ust. 7 osiągnięty poziom zawartości dla danego rodzaju opakowania oblicza się tak jak dla butelek jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zgodnie z art. 14a ust. 2.

4. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy należy obliczać wg wzoru:

$$OP_{zb} = M \cdot \left(\frac{P_{zb} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{zb} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym,

P_{zb} – oznacza wymagany poziom zbierania w %,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania obliczony zgodnie z art. 21a ust. 3, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{zb} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

**SPOSÓB OBLICZANIA MASY OPAKOWAŃ,
KTÓRA STANOWI PODSTAWĘ DO PRZYDZIELENIA
MASY ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH
PODDANYCH RECYKLINGOWI**

$$M_{\text{nkqw}} = \sum M_{i\text{nkqw}}$$
$$M_{i\text{nkqw}} = M_{i\text{pr}} + (m_{i\text{I}} + m_{i\text{II}} + m_{i\text{III}} + m_{i\text{IV}})$$

gdzie:

M_z indeksem liczbowym kw – oznacza masę w kg opakowań stanowiącą podstawę do przydzielenia masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu w danym kwartale, przy czym:

$M_{i\text{Ikw}}$ – oznacza informację przekazywaną w I kwartale danego roku,

$M_{i\text{IIkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w II kwartale danego roku,

$M_{i\text{IIIkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w III kwartale danego roku,

$M_{i\text{IVkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w IV kwartale danego roku,

M_z indeksem liczbowym m_z indeksem liczbowym kw – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju stanowiącą podstawę do obliczenia przydzielenia masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub przekazanych do recyklingu w danym kwartale, przy czym:

$M1_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

$M2_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań z aluminium,

$M3_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań z metali żelaznych,

$M4_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań z papieru i tektury,

$M5_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań ze szkła,

$M6_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań z drewna,

$M7_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań wielomateriałowych,

$M8_{\text{nkqw}}$ - dotyczy innych opakowań,

$M9_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych,

$M10_{\text{nkqw}}$ - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych, będących środkami ochrony roślin,

$M_{i\text{Ikw}}$ – oznacza informację przekazywaną w I kwartale danego roku,

$M_{i\text{IIkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w II kwartale danego roku,

$M_{i\text{IIIkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w III kwartale danego roku,

$M_{i\text{IVkw}}$ – oznacza informację przekazywaną w IV kwartale danego roku,

M_z indeksem liczbowym m_{pr} - oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju wprowadzoną do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym:

$M1_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

$M2_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań z aluminium,

$M3_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań z metali żelaznych,

$M4_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań z papieru i tektury,

$M5_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań ze szkła,

$M6_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań z drewna,

$M7_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań wielomateriałowych,

$M8_{\text{pr}}$ - dotyczy innych opakowań,

$M9_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych,

$M10_{\text{pr}}$ - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych, będących środkami ochrony roślin,

$m_{i\text{I}}$, $m_{i\text{II}}$, $m_{i\text{III}}$, $m_{i\text{IV}}$ – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, wprowadzoną do obrotu odpowiednio w I, II, III i IV kwartale danego roku, zgodnie z art. 33b ust. 3, przy czym:

$m1$ - dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

$m2$ - dotyczy opakowań z aluminium,

$m3$ - dotyczy opakowań ze z metali żelaznych,

$m4$ - dotyczy opakowań z papieru i tektury,

- m5 - dotyczy opakowań ze szkła,
- m6 - dotyczy opakowań z drewna,
- m7 - dotyczy opakowań wielomateriałowych,
- m8 - dotyczy innych opakowań,
- m9 - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych,
- m10 - dotyczy opakowań środków niebezpiecznych, będących środkami ochrony roślin.